

ning i løbet af en årrække medfører, at de gældende krav til minimumsluftskiftet ikke kan overholdes.

Det foreslås derfor, at der i lovens § 6 indføres hjemmel for fastsættelse af denne type drift- og vedligeholdelsesbestemmelser.

Inden for byggematerialeområdet sker løbende en udvikling i form af, at nye produkter kommer på markedet, og at nogle materialer undergår en hurtig teknologisk udvikling. Erfaringerne har vist, at der kan være behov for at kunne regulere anvendelsen af visse byggematerialer for at sikre sunde huse eller forbyde anvendelsen indendørs af materialer, som indebærer en fare for brugernes sundhed. Det foreslås at indføre en hjemmel for fastsættelse af sådanne bestemmelser i lovens § 18.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslagene medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for staten eller kommunerne.

Forslagene muliggør, at der kan sættes ind over for »syge bygninger« og de økonomiske tab, der følger af indeklimaproblemer. Ved hjemmelens udnyttelse vil der blive lagt vægt på, at foranstaltningerne til fx rensning og vedligeholdelse af ventilationsanlæg og -kanaler holdes inden for den almindelige økonomiske ramme for forsvarlig drift og vedligeholdelse af en bygning. Det er endvidere hensigten at basere de kommende drift- og vedligeholdelsesbestemmelser for ventilationsanlæg på en ejerpligt, således at der ikke pålægges kommunerne særlige tilsynsforpligtelser.

Ad 5. Gårdrydningsbestemmelserne ophæves, således at gårdrydninger fremover alene varetages af byfornyelseslovgivningen

Den gældende byggelov indeholder i § 15 en række bestemmelser om gennemførelse af gårdrydninger, som har til formål at kunne påbyde rydning af det indre af en karré for eksisterende bebyggelse med påfølgende anlæg af et fælles friareal for karréens ejendomme. Byggelovens bestemmelser er en videreførelse af bestemmelser fra den nu ophævede københavnske byggelov af 1939.

I dag kan gårdrydninger imidlertid også gennemføres i medfør af byfornyelseslovgivningen, og formålet er her det samme, nemlig rydning af det indre af en karré med efterfølgende anlæg af et fælles friareal for bebyggelsens beboere.

Finansieringen af gårdrydningerne - også dem der gennemføres efter byggeloven - sker efter reglerne i byfornyelsesloven.

Da det må anses for mest hensigtsmæssigt, at gårdrydninger fremover finder sted i forbindelse med den almindelige planlægning vedrørende sanering og byfornyelse, foreslås det, at den enkeltstående gårdrydningsbestemmelse i byggelovens § 15 ophæves, så gårdrydningsområdet kun varetages af én lov, nemlig byfornyelsesloven.

Byfornyelsesloven vil samtidig blive søgt ændret med de nødvendige justeringer som følge af forslaget. Den nuværende gårdrydningsbestemmelse i byggelovens § 15 ophæves først, når dette er sket, jf. forslagens § 4. Byfornyelseslovsforslaget forenkler og smidiggør tilvejebringelsen af en byfornyelsesbeslutning om arealforbedring, idet kommunalbestyrelsen kan beslutte, at byfornyelsesbeslutninger kan vedtages uden offentliggørelse af byfornyelseslovens § 9 - redegørelse, når nærmere betingelser er opfyldt. Herudover foreslås lempelser i tilvejebringelsesprocessen, når der bl.a. foreligger et forslag til gennemførelsesprojektet fra ejerne og i udlejningsejendomme et flertal af lejerne.

Det tilstræbes således, at gennemførelse af gårdrydninger efter overførslen af gårdrydningsbestemmelsen til byfornyelsesloven kan ske på samme enkle måde som hidtil efter byggeloven.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget, der er en regelforenkling, medfører en mere hensigtsmæssig administration af gårdrydningsområdet.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for staten eller kommunerne.

Samlede personalemæssige konsekvenser af forslaget

Ankereformen på byggelovsområdet medfører for Boligministeriets vedkommende en ressourcebesparelse på 0,5 årsværk. Det må dog påregnes, at ressourcebesparelsen ikke slår fuldt igennem i en overgangsperiode, hvor ministeriet skal yde bistand til statsamtens overtagelse af området som 1. ankeinstans udenfor Københavns og Frederiksberg kommuner.

I betænkning nr. 1168, maj 1989 fra det af Statsministeriet nedsatte udvalg om de kommunale opgavers fordeling og finansiering - Lotz III-udvalget - er forudsat, at den relativt begrænsede sagsmængde kan behandles af statsamtene med de forøgede personaleletal, der følger af betænkningens forslag 4.12 om overførelse til statsamtene af de til amtsankenævne tilknyttede sekretariater.

Personalebesparelsen er for Boligministeriets vedkommende indarbejdet i finanslovsforslaget for 1990.